

Sevgili Meslektaşlarım,

Dergimizin bundan önceki sayısında yayımlanan yazımda, Birliğimizin 31. Olağan Genel Kurulu'nun biz avukatlara yakışan olgunlukta ve düzeyde geçmesini dilemiş, bu şekilde geçeceğine olan inancımın tam olduğunu ifade etmiş idim. Öyle de oldu. Yönetim olarak bundan duyduğumuz mutluluğu bir kez daha ifade etmek ve o güzel iklimi yaratan değerli baro başkanlarımıza, sevgili delege meslektaşlarımıza kendi adıma, Yönetim Kurulu üyesi arkadaşlarım adına en içten teşekkürlerimi sunmak isterim.

Çalışmanın, çalışanın genellikle pek dikkate alınmadığı, yeterince ödüllendirilmediği ve hatta kimi zaman cezalandırıldığı ülkemizde, yönetim olarak gösterdiğimiz çabanın, yürüttüğümüz çalışmaların takdir edilmiş olması, bizler için manevi yönden son derece anlamlı ve motive edici bir sonuç olmuştur. İnanıyorum ki bu sonuç, gelecekteki çalışmalarımız için yeni ve taze bir başlangıç olacaktır.

Kuşkusuz çalışma denilen, iş denilen şey, insanın dünyaya gelmesiyle birlikte var olmuştur. Ama yine de iş denilen, çalışma denilen şey insanlık tarihinin çok uzun sayılabilecek bir kesitinde eğitilmiş insanların, asillerin, varlıklı kişilerin yapacakları bir şey olarak değil, kölelerin yapması gereken bir şey olarak görülmüştür. Roma'da böyle olmuştur, eski Yunan'da, Osmanlı'da böyle olmuştur. Ve hatta Hıristiyanlığın ilk dönemleri ile İslamiyet'te de böyle olmuştur.

Alain De Botton'un "Görmek ve Fark Etmek" isimli kitabında işaret ettiği üzere çalışmayla, işle ilgili ilk pozitif düşünceleri, Rönesans ile birlikte İtalya'nın şehir devletlerinde, özellikle Michelangelo ve Leonardo da Vinci gibi seçkin sanatçıların biyografilerinde ve daha sonra Benjamin Franklin, Diderot, Rousseau gibi burjuva düşünürlerinin kitaplarında görürüz..

Çalışmayı, iş yapmayı, üretmeyi yücelten ve hatta kutsayan dinsel anlamdaki ilk çağrıya ise Protestan öğretisinde rastlarız. Bu bağlamda Protestan Kiliseleri'nin kendi cemaatlerine çok sık olarak *"Tanrı'nın, kullarından, hem dünyevi ve hem de ruhsal yönden başarılı bir yaşam sürmelerini; bu dünyada edinilen servetin, öbür dünyada da hak edileceğini"* öğütlediklerini görürüz.

Bundan olsa gerek, kapitalizmin en önce ve en çok gelişme gösterdiği ülke Protestanların çoğunlukta olduğu Almanya'dır. Sanayi Devrimi'nin gerçekleştiği ilk ülke olan İngiltere halkının çoğunluğu da, Katoliklik ile Protestanlığın bir sentezi, ama daha çok Protestan öğretisinin bir türe-

vi olan Anglikan mezhebi mensubudur. Kapitalizm ile Protestanlık arasındaki yakın ilişki, diğer bir deyişle Protestan öğretisinin kapitalizmin gelişmesi üzerindeki olumlu etkisi, ünlü toplumbilimci *Max Weber* tarafından yazılmış olan "*Protestan Ahlakı ve Kapitalizm*" isimli eserde enine boyuna incelenir.

Çoğumuzun kişisel tarihinde bir şeyleri kutsayan, yücelten yıllar vardır. Kutsanan, yüceltilen şey kimi zaman sol, kimi zaman sağ, kimi zaman sermaye, kimi zaman emek ya da dünyevi başka bir şey olmuştur. Bugün geldiğimiz noktada şöyle bir bakınca; hepsi değerli, hepsi anlamlı, hepsi saygıya değer olmakla birlikte, bunların hiçbirisinin kutsanacak ya da yüceltilecek kadar önemli olmadığını kendi adıma söylemek durumundayım. Bir şeyi daha söylemek durumundayım, o da şu; dünyevi herhangi bir şeyi yüceltecek veya kutsayacak isek eğer, o şey herhalde çalışmak olmalıdır, iş yapmak, hizmet etmek, üretmek olmalıdır, bu dünyadan ayrılıp giderken geride bir eser bırakmak olmalıdır.

İş yapmak, üretmek, eser bırakmak elbette çalışmayı, çok çalışmayı gerektirir. Ama sadece çalışmak yetmez. Bir kurumun, bir kuruluşun yönetim sorumluluğunu üstlenmiş olanlar için ise hiç yetmez. O konumda olanların çok çalışmanın yanı sıra vizyon sahibi olmaları, erdemli ve yetenekli olmaları gerekir. Ki buna "*meritokrasi*", yani "*erdemleri ve yetenekleriyle öne çıkanların yönetimi*" deniyor. Amerika Birleşik Devletleri'nin "*founding fathers/kurucu babalar*"ından olan *Thomas Jefferson*'un siyaset sanatına getirdiği ve "*en büyük hedefim ABD'ni meritokrasiye dayalı bir ülke yapmaktır*" dediği meritokratik yönetim: statülerin, pozisyonların, mevkilerin, ödüllerin yetenek, ehliyet, liyakat, erdem temelinde dağıtılmasını öngörür.

Avukatlar olarak bizim yapmamız gereken şey de, herhalde barolarımızda ve Türkiye Barolar Birliği'nde görev yapacak olanları bu ilkelere uygun biçimde seçmek olmalıdır.

Saygılarımla.

Av. V. Ahsen Coşar
Türkiye Barolar Birliği Başkanı